

Гусанькі

сл. Станіслава Шушкевіча

муз. Валянціна Каваліва

Павольна

Па - ля - це - лі гу - сань - кі па цяп - ло, па цяп - ло.
Ту - ды, ку - ды ле - цей - ка у - цяк - ло, у - цяк - ло.
Як ля - це - лі ні - зень - ка над зям - лёй, над зям - лёй,
Жа - лас - лі - ва крык - ну - лі ўсей сям`ёй, ўсей сям`ёй.

Паляцелі гусанькі па цяпло, па цяпло.
Туды, куды лецейка уцякло, уцякло.
Як ляцелі нізенька над зямлёй, над зямлёй,
Жаласліва крыкнулі ўсей сям`ёй, ўсей сям`ёй.

Рэкі і імшарышчы, сенажаць, сенажаць
Сумна шэрым гусанькам пакідаць, пакідаць.
Ды нядоуга удалечы ім бываць, ім бываць,
Ды нядоуга гусанькам гараваць, гараваць.

Зноў пачуем зводдалі шумны крык, шумны крык,
Калі прыйдзе радасны красавік, красавік.
Прынясуць нам з выраю зноў цяпло, зноў цяпло,
Што ў пару асеннюю уцякло, уцякло.